

هر آنچه باید در مورد بیماری های آمیزشی بدانیم

از بیماری های آمیزشی چه می دانیم؟

تماس جنسی اگرچه یکی از نیازهای انسان برای بقا است، ولی میتواند راهی برای ورود عوامل بیماریزا به بدن باشد. به بیماریهایی که از طریق آمیزش به انسان منتقل میشوند بیماری آمیزشی میگویند.

ایدز، سوزاک، سیفلیس، هپاتیت ب، تبخال و زگیل های تناسلی نمونه های مشهورتر بیماریهای آمیزشی هستند.

بیماریهای آمیزشی چگونه وارد بدن میشوند؟

همانطور که از اسم آن پیداست، عفونتهای آمیزشی از طریق تماس جنسی با فرد مبتلا به انسان منتقل میشوند. این تماس جنسی میتواند از راه واژن، مقعد و یا حتی دهان باشد. برخی از عوامل بیماریزا مثل ویروس تبخال، ویروس زگیل و شپش تناسلی میتوانند از طریق تماس مستقیم پوست با پوست، حتی بدون دخول منتقل شوند.

برخی از انواع عفونتهای آمیزشی می توانند از طریق مادر مبتلا، در زمان بارداری و زایمان به نوزاد منتقل شده، او را بیمار کنند.

برخی ممکن است در خون فرد مبتلا یافت شده، با اشتراک وسایل تیز و برنده مثل سرنگ و سوزن و یا تیغ اصلاح به فرد سالم منتقل شوند.

چه عواملی خطر ابتلا به یک بیماری آمیزشی را بیشتر میکنند؟

- رابطه جنسی با فرد مبتلا
- داشتن شرکا جنسی متعدد،
- رابطه جنسی با افرادی که احتمال عفونت آنها بالاتر است. (مثل افرادی که رابطه جنسی در قبال پول برقرار میکنند و مصرف کنندگان مواد مخدر تزریقی)
- استفاده نکردن از کاندوم در تمامی تماس های جنسی
- برقراری تماسهای جنسی که منجر به خراشیدگی و یا خونریزی شوند مثل تماس از راه مقعد، تماس جنسی در دختران کم سن و تجاوز جنسی،

بیماریهای آمیزشی چه علائمی دارند؟

اغلب موارد عفونت آمیزشی هیچ علامتی در بدن ظاهر نمیکند. این به این معنی نیست که فرد سالم است. عفونت میتواند در بدن پیشرفت کرده فرد را به عوارض دچار سازد.

بطور معمول بیماریهای آمیزشی به این صورت خود را در ناحیه تناسلی نشان میدهند:

در خانمها:

• ترشح غیر طبیعی زنان (از نظر مقدار، رنگ یا بو)

• لکه بینی یا خونریزی غیر طبیعی

• درد در حین تماس جنسی

• درد زیر دل (غیر مرتبط با عادت ماهانه)

• قرمزی و ترشح از چشم نوزاد (بعلت ابتلا مادر به بیماری آمیزشی در زمان زایمان)

در آقایان:

• ترشح غیر طبیعی از مجرای ادرار

• تورم و قرمزی بیضه

در هر دو جنس:

• زخم، زگیل یا ضایعات برجسته گوشتی

• سوزش و خارش ناحیه تناسلی یا اطراف مقعد

• بزرگی غدد لنفاوی کشاله ران

در صورت تماس جنسی دهانی با فرد مبتلا، ممکن است بیماری آمیزشی بصورت گلودرد و در صورت تماس از راه مقعد بصورت اسهال، درد و ترشح از مقعد و احساس کاذب دفع مدفوع خود را نشان دهد.

برخی از میکروبها، اگر چه از طریق تماس جنسی وارد بدن میشوند، ولی به اعضا دیگری حمله کرده آنها را دچار اشکال میکنند. مانند هپاتیت ب که کبد را تخریب میکند و یا سیفیلیس که علاوه بر دستگاه تناسلی میتواند به پوست، و یا اعضا داخلی بدن حمله کند.

تشخیص و درمان بیماریهای آمیزشی چگونه است؟

• اگر خود یا شریک جنسی شما علامتی از بیماری آمیزشی دارد و یا تماس جنسی مشکوکی داشته حتما به پزشک یا ماما مراجعه کنید.

• عفونتهای آمیزشی، حتی اگر علامتی در بدن ایجاد نکرده باشند، میتوانند در صورتیکه بدون درمان رها شوند عوارض جدی در بدن ایجاد کنند. از جمله این عوارض میتوان به نازایی، عقیمی، حاملگی خارج از رحم، ناهنجاری و عقب افتادگی ذهنی نوزاد، عفونت منتشر در خون و ... اشاره کرد.

• پزشکان و ماماها محرم اسرار شما هستند. نگران قضاوت آنها در مورد خود نباشید.

• از خوددرمانی و یا دریافت دارو از دوستان جدا پرهیز کنید. علائم بیماریهای آمیزشی میتواند شبیه بیماریهای دیگری باشد و یا همزمان به بیش از یک بیماری مبتلا باشید.

• دوره درمان را کامل کنید. حتی اگر علائم شما برطرف شده باشد.

• تا پایان دوره درمان از تماس جنسی پرهیز کنید و یا از کاندوم استفاده کنید.

• اگر شما یا شریک جنسی شما به یک بیماری آمیزشی مبتلا هستید و یا تماس جنسی نامطمئن داشتید، برای انجام آزمایش اچ آی وی به مراکز مشاوره بیماریهای رفتاری مراجعه کنید .

• لازم است شریک یا شرکا جنسی شما همزمان بررسی و درمان شوند. این موضوع هم برای سلامت شریک جنسی شما و هم برای درمان مناسب شما ضروری است. در غیر اینصورت ممکن است بیماری مجدد به شما سرایت کند.

پیشگیری:

• محدود کردن شرکا، جنسی به یک نفر

• استفاده از کاندوم در کلیه تماسهای جنسی

• پرهیز از برقراری رابطه جنسی با افراد ناشناس یا افرادی که شرکا، جنسی متعدد دارند. (مانند افرادی که در قبال پول رابطه برقرار میکنند)

• خودداری از مصرف الکل و مواد مخدر (این مواد قدرت تصمیم گیری را مختل کرده، فرد را در معرض برقراری رابطه نامطمئن قرار میدهند)

• پرهیز از استفاده مشترک از وسایل تیز و برنده (مثل سرنگ و سوزن و یا تیغ اصلاح)

• در بین بیماریهای آمیزشی برای هپاتیت ب و زگیل تناسلی واکسن وجود دارد.

انواع بیماریهای مقاربتی

سوزاک

روش انتقال: از طریق ارتباط دهانی، مهبل، مقعدی و همچنین از طریق مادر آلوده به فرزند در هنگام بارداری

علائم:

برای مردان: ترشحات زردرنگ و غلیظ آلت تناسلی، احساس سوزش به هنگام دفع ادرار

برای خانم ها: افزایش ترشحات مهبل، سوزش به هنگام خروج ادرار و خونریزی های نامرتب قاعدگی

درمان: آنتی بیوتیک ها

سیفلیس

روش انتقال: ارتباط دهانی، مهبل، مقعدی و یا از طریق لمس کردن قسمت های عفونی

علائم: پس از گذشت مدت زمان ۲ تا ۴ هفته پس از ابتلا به بیماری زخم های شدید گرد و بی دردی در محل عفونی شده پدید می آیند

درمان: پنیسیلین

کلامیدیا

روش انتقال: ارتباط دهانی، مهبل، مقعدی

علائم:

در مردان: احساس درد به هنگام خروج ادرار، ترشحات آلتی و بروز گلو درد در صورت وجود ارتباط دهانی

در زنان: نیز دفع ادرار همراه با درد شدید، ترشحات مهبل و گلو درد در صورت ارتباط دهانی

درمان: آنتی بیوتیک ها

ویروس تبخال انسانی نوع اول

روش انتقال: لمس کردن، بوسیدن و یا برقراری تماس جنسی با نقاط حامل ویروس مثل جوش ها و خراش ها. ارتباط دهانی
علائم: زخم های سرد و جوش های خیلی گرم که بر روی لب ها، داخل حفره دهان، گلو و در موارد نادر بر روی آلت تناسلی ظاهر
می شود.

درمان: دارو هایی برای درمان موضعی تجویز می شوند مثل آسایکلوویر و یا والاکسیکلوویر. به خاطر داشته باشید که این روش های
درمانی تنها رشد بیماری را متوقف و یا کند می کنند ولی بیماری به طور کامل درمان نمی شود و از بین نمی رود.

ویروس تبخال دستگاه تناسلی نوع دوم

روش انتقال: ارتباط دهانی، مهبل و یا مقعدی. این بیماری ممکن است در ارتباط دهانی منتقل شود.

علائم: ایجاد برآمدگی های قرمز رنگ و دردناک در اطراف آلت تناسلی، پایین باسن و رانها. البته ممکن است این برآمدگی ها در
خانم ها درون مهبل و رحم نیز پدید آیند. دفع ادرار همراه با درد شدید، تب، درد و ورم سینه ها و سایر غدد از دیگر نشانه های این
بیماری می باشند.

درمان: داروهای تجویز شده توسط پزشک معالج از قبیل آسایکلوویر، فامسیا کلویر و والاکسی سایکلوویر. به خاطر داشته باشید که
مصرف این داروها تنها رشد این بیماری را متوقف می کنند و به منزله نوعی درمان قطعی جوش های آلت تناسلی به شمار نمی روند.

ویروس هپاتیت روش انتقال:

ارتباط جنسی به ویژه ارتباط مقعدی (و یا تماس با مدفوع آلوده) که بیشتر مربوط به نوع A است، تزریق خون آلوده به ویژه در
نوع B, C

علائم: نشانه های این بیماری تقریباً شبیه به آنفلونزا است و در موارد شدیدتر با تب، دردهای شکمی، استفراغ، یرقان (زردی پوست و
چشم ها) همراه است

درمان: استراحت مطلق، مصرف مایعات و گاهی اوقات نیز مصرف آنتی بیوتیک برای جلوگیری از بروز باکتری های نهفته. برای هپاتیت B نوعی واکسن درست شده است اما باید توجه داشت که واکسنها تنها از ابتلا به بیماری جلوگیری می کنند و نوعی روش درمانی به حساب نمی آیند.

زگیل تناسلی:

روش انتقال: از طریق ارتباط جنسی و یا تماس با حوله و لباس های آلوده.

علائم:

برای مردان: ظاهر شدن زگیل های بدون درد (معمولا شبیه به گل کلم) بر روی قضیب، پوست ختنه گاه، بیضه ها و مجرای پیشاب داخلی.

در خانم ها: این زگیل ها بر روی فرج و لب های آن، دیواره مهبل و داخل رحم ظاهر می شوند. همچنین این امکان وجود دارد که زگیل ها در اطراف مقعد و یا حتی در روده نیز هم در مردان و هم زنان پدید آیند

درمان: زگیل ها را می توان از طریق انجماد، سوزاندن و جراحی لیزیک بر داشت. اما هیچ تضمینی برای عدم رشد مجدد آنها وجود ندارد

ایدز- آچ آی وی

روش انتقال: ارتباط جنسی، تزریق خون آلوده، و همچنین انتقال بیماری از مادر آلوده به جنین در طول بارداری، وضع حمل و یا شیر دادن به نوزاد.